

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:
 Riigi trükikojas, Niine tän. 11.
 Kontor on avatud kella 8—2.
 Sealsamas lehe tellimiste vastu-
 võtmine. Kõnetraat: toimetus 445,
 kontor 232.

Tellimiste hind:
 12 kuu peale 1200 mk.
 6 „ „ 600 „
 Üksik nr. kuni 32 lhk. 10 „
 „ „ „ 48 „ 20 „
 jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind:
 Kohtukuulutused — 100 ja 200
 marka; kaotatud isikutunnistuste
 kuulutused — 50 marka; muud
 kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 79.

Esmaspäeval, 29. augustil 1927 a.

Nr. 79.

II.

Sisuu: Riigi- ja autasumaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduste elluviimise määrus.

Määrus karistusteadete kohta.

Otsus Lasva vallavalitsuse asukoha määramiseks.

Määrus laiaroopalise raudtee jaamade nimestiku täiendamise kohta.

3. jsk. tööinspektori ringkonna kohta vastu võetud otsused.

III.

Nimetused, ametist vabastused.

3. jsk. tööinspektori ringkonna kinnitusameti teadaanne.

II.

Vabariigi Valitsuse poolt 17. augustil 1927 a. vastu võetud

Riigi- ja autasumaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduste („R. T.“ nr.nr. 109/110, 199/200 — 1925 a. ja nr. 54 — 1927 a.) elluviimise määrus.

§ 1. Riiklikust maatagavarast lahutatakse põliseks tarvitamiseks või omanduseks andmiseks: 1) maakohiti iseseisvateks või kõrvaltööharonuna peetavateks väikemaapidamisteks, 2) eluasemekohti (ehituskrunte) ja 3) juurdelõikeid väikemaapidamistele.

§ 2. Põllumajapidamiseks võib maakohiti lahutada riiklikust maatagavarast, mis asub väljaspool: a) linnade ja alevite administratiiv-piirkondi ning b) raudteejaamade ja alevikude ehituspriirkondi, mis maavalitsuse ettepanekul siseministri poolt kinnitatud enne maakohitade tegelikku lahutamist, kuid mitte hiljem 1. okt. 1927 a.

Eluasemekohti (ehituskrunte) võib lahutada riiklikust maatagavarast, mis asub väljaspool linnade ja alevite administratiiv-piirkondi.

§ 3. Põliseks tarvitamiseks või omanduseks antakse § 1 tähendatud maid: a) põllutöoministeeriumi või b) maade kasutajate algatusel.

Maakasutajad, kellel õigus on riigimaade põliseks tarvitamiseks või omanduseks andmise seaduse alusel maakohita, eluasemekohta (ehituskrundi) või juurdelõiget saada ja seaduse §§ 2 ja 8 ette nähtud tingimised täitnud, võivad riigimaade valitsejatele sooviavaldused esitada maakoha, eluasemekohta (ehituskrundi) või juurdelõike põlisele tarvitamisele või omanduseks saamiseks. Sooviavalduse saadab riigimaade ringkonna valitseja riigimaade valitsusele, kui seaduse §§ 2 ja 8 ette nähtud tingimised täidetud.

Põllutöoministeeriumi poolt asja algatamise korra määrab põllutöominister.

§ 4. § 3 tähendatud algatuse alusel teeb riigimaade valitsus korralduse maakoha, eluasemekohta (ehituskrundi) või juurdelõike hinna ja teiste tingimuste määramiseks. Avalduse esitamise päevale järgnevalt rendimaksu tähtajast peale kantakse maksetavad rendid põlise rendi või ostuhinna ja selle võla % arvele.

§ 5. Põliseks tarvitamiseks või omanduseks antava maa hinna ja teised tingimused

määrab riigimaade valitsus ja annab teada maasaajale kohaliku vallavalitsuse kaudu, kuna teisendi omast vastavast otsusest saadab riigikontrollile. Riigimaade valitsuse poolt teada antud maahinna, selle väljaarvamise aluste ja muude määratud tingimiste vastu võivad asjaosalised ühe kuu jooksul, teadaande kättesaamise päevast arvates, vastulauseid esitada põllutöoministeeriumi juures asuvale hindamise peakomisjonile. Vastulaused antakse riigimaade ringkonna valitseja kaudu, kes need ühes tarvilikkude seletustega saadab hiljemalt 7 päeva jooksul riigimaade valitsusele.

§ 6. Maahinna aluseks võetakse väljaspool linnu ja aleveid asuvate kinnisvarade hindamise seaduse („R. T.“ nr. 27 — 1923 a.) alusel saadud maa boniteerimise andmed. Viimaste puudumisel võetakse aluseks Lõuna-Eestis 4. juuni 1901 a. seaduse põhjal ja Põhja-Eestis rahaministri poolt 27. mail 1906 a. kinnitatud instruksiooni põhjal maahindamisest saadud andmed. Väljaspool linnu ja aleveid asuvate kinnisvarade hindamise seaduse alusel saadud maa boniteedi andmete põhjal arvatakse välja puhtakasu rublad Liivimaa Kubermangu Teatajas nr. 135 — 1906 a. avaldatud koeffitsientide alusel. Maahinnaks võetakse iga puhtakasu rubla pealt 11 krooni, saartel 9 krooni. Üksiku objekti maahind ei või olla alla 30 krooni.

On maarent Põhja-Eestis määratud rahaministri poolt 27. mail 1906 a. kinnitatud instruksiooni põhjal ettevõetud maahindamisest saadud puhtakasu rublade alusel, siis võib maa põliseks tarvitamiseks võtja või omandaja nõuda maahinna väljaarvamist kinnisvara hindamise seaduse („R. T.“ nr. 27 — 1923 a.) alusel saadud maa boniteerimise andmetel.

Eluasemekohtade (ehituskruntide) maahinnaks arvatakse koha rent kapitaliseeritult 6%-ga.

§ 7. Turu soodustuste arvel võib riigimaade valitsus maahinnale juurde lisada vastavalt maareformi teostamise määruste § 88 ette nähtud normidele.

Teiste majanduslikkude soodustuste arvel, mis maareformi teostamise määruste § 88 ei ole ette nähtud, võib igakordse põllutöoministri otsuse alusel maahinnale juurde lisada kuni seaduse § 7 viimases lõikes ette nähtud normini.

§ 8. Põllumajanduslikult ebaproduktiivsest maa-alast eraldatud maakohad, eluasemekohad (ehituskrundid) või juurdelõiked, mis maasaajatel rendita kasutada, antakse Vabariigi Valitsuse otsuse põhjal (maareformi teostamise määruste § 82) põliseks tarvitamiseks või omanduseks tasuta.

§ 9. Põliseks tarvitamiseks või omanduseks antava maa peal kasvav mets ja viljapuud hinnatakse ja müüakse maareformi teostamise määruste §§ 94—99 alusel, hooned — m. t. m. §§ 100—109 alusel.

§ 10. Maakoha, eluasemekoha (ehituskrundi) või juurdelõike põliseks tarvitamiseks või omanduseks andmise kohta sõlmitakse riigimaade valitsuse korraldusel maakohasaajaga leping. Leping kirjutatakse põlisele tarvitamisele või omanduseks saaja poolt riigimaade valitsuses või ringkonna valitseja juures alla. Allkirjad tõestatakse riigimaade likvidatori või ringkonna valitseja poolt.

Lepingusse kantakse riiklikud ühtlustatud laenu Eesti Maapanga teadaande alusel.

§ 11. Ostu-müügi lepingu sõlmimisel tasub ostja selle osa ostuhinnast, mis vaja aastamaksude ümarguseks tegemiseks kroonides.

§ 12. Pinnaandmete sissekandmiseks kinnistusregistrisse valmistatakse põliseks tarvitamiseks või omanduseks antud või antavast maakohast, eluasemekohast (ehituskrundist) või juurdelõikest plaan põllutöoministri poolt selleks kinnitatud tehniliste juhtnööride kohaselt.

§ 13. Plaani valmistamise tööd võetakse ette: a) põllutöoministeeriumi arvel põllutöoministri poolt kinnitatava maamõõdu töökava järjekorras, mille juures maamõõdu tööliste ja materjalide (piirikivid, tulbad) kulud maasaaja kanda jäävad, kui natuuras ei anta; b) maakoha, eluasemekoha (ehituskrundi) või juurdelõike omanduseksaaja või omaniku korraldusel ja arvel eramaamõõtjate kaudu, kellele nende tööde tegemiseks põllutöoministri poolt vastav luba antud. Kõik valmistatud ja katastri plaanidega võrreldud plaanid kontrollib ja kinnitab maakorralduse valitsus.

§ 14. Kodanikkudele, kellel autasumaa tarvitamise seaduse („R. T.“ nr. 199/200 — 1925 a.) § 4 põhjal õigus rahalist tasu saada, maksetakse tasusumma välja riigikantseleist selleks eelarve korras määratud krediitidest.

§ 15. Põllutöoministril on õigus käesoleva määruse elluviimiseks tarvilisi tehnilisi juhtnööre anda.

§ 16. Vabariigi Valitsuse poolt 16. juunil 1926 a. vastu võetud riigi- ja autasumade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduste elluviimise määrus („R. T.“ nr. 55 — 1926 a.) kaotab maksvuse.

Riigivanem J. Teemant.

Põllutöominister Osk. Köster.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

Kohtuministri määrus karistusteade te kohta.

Välja antud ting. süüdim. sead. („R. T.“ nr. 119/120 — 1920 a.) § 6 ja k. a. s. §§ 75³ ja 182² ette nähtud määruste §§ 11—17 põhjal (Sobr. usakon. 1909 a. peat. 684).

§ 1. Kohtud on kohustatud saatma kohtuministeeriumi karistusteade te toimkonda kohtuministri poolt kinnitatud erilisel planketil andmed iga isiku kohta, kes on tingimisi süüdi mõistetud.

Nende isikute üle harilikke karistusteade teid (k. a. s. §§ 75³ ja 183²) ei saadeta.

§ 2. Vangimajade ülemad on kohustatud saatma kohtuministeeriumi karistusteade te toimkonda kohtuministri poolt kinnitatud erilisel planketil andmed iga isiku kohta, kes on karistuse kandmisest vabastatud tingimisi enne tähtaega.

§ 3. Ärakiri igast Vabariigi Valitsuse armuandmise otsusest saadetakse kohtuministri kantselei juhataja poolt karistusteade te toimkonda.

§ 4. Rahukogud on kohustatud saatma kohtuministeeriumi karistusteade te toimkonda kohtuministri poolt kinnitatud erilisel planketil andmed iga isiku kohta, kellele on karistusena ära võetud õigused kohtu otsusega n. s. § 51 või u. n. s. § 31 põhjal enne tähtaega tagasi antud.

§ 5. Kohtutelt k. a. s. §§ 75³ ja 183² põhjal saadud karistusteade te, samuti ka eelpool §§ 1—4 ette nähtud andmed korraldatakse kohtuministri poolt kinnitatud juhtnõõride järgi karistusteade te toimkonnas ja avaldatakse Karistusteade te raamatuna, mis välja antakse iga veerandaasta kaupa.

§ 6. Karistusteade te väljaandeid saadetakse tasuta vajalikul arvul: Riigikohtu, kohtupalati ja rahukogude kriminaalosakondadele, sõjaringkonnakohtule, piirivalve brigaadikohtule, rügemendikohtutele, mereväekohtutele, kohtu-uurijatele, rahukohtunikudele, prokuröridele ja nende abidele, kaitseväe ringkonna ülematele, riigisekretärile, kohtuministrile, tema kantselei juhatajale, vangimajade peavalitsuse ülemale, vangimajade ülematele, Harku kolonii direktorile, politsei direktorile ja tema abile, prefektidele, abiprefektidele, komisaridele ja abikomissaridele.

§ 7. Karistusteade te väljaandeid võivad tasuta saada, kui nad igal aastal enne 1. aprilli saavad kohtuministeeriumi karistusteade te toimkonda sellekohase tellimise aasta peale:

1) kõik riigiasutused või -ametnikud, kelle võimupiiri kuulub riigiteenijate nimetamine riigiteenistusesse;

2) kaitseväe ülemad, kelle võimupiiri kuulub kohtu alla andmine;

3) kõik omavalitsusasutused, kelle ülesannetesse kuulub Riigikogu valijate nimekirjade pidamine.

§ 8. Karistusteade te veerandaasta väljaannete inventeerimishinnaks määratakse 150 mk. (1,5 krooni) eksemplar.

§ 9. §§ 6 ja 7 loetletud asutused ja ametnikud ammutavad vajalikke karistusteade te andmeid laialisaadetavatest karistusteade te väljaannetest.

§ 10. Karistusteade te väljaandeid vabale müügile ei anta; seal leiduvad andmed on salajased ja, peale seaduses ette nähtud erandite, avaldamisele ei kuulu.

§ 11. Karistusteade te andmete põhjal võidakse tunnistusi välja anda ainult isikule enesele, kelle kohta karistusteade te küsitakse, või tema volinikule sellekohase volituse ettenäitamisel.

Peale kohtuministeeriumi karistusteade te toimkonda võivad sarnaseid tunnistusi välja anda ka politseiasutused ja vallavalitsused.

§ 12. Eelmises (11) paragrahvis ette nähtud tunnistuse sihiks on tõestada, et isik ei seisa karistatute nimekirjas või et ta õigused ei ole väljaandmise ajal kitsendatud; muid andmeid nendesse tunnistustesse ei paigutata.

§ 13. Käesoleva määruse väljaandmisega tühistatakse kohtuministri määrus karistusteade te kogumise kohta 3. juun. 1926 a. nr. 5 („R. T.“ nr. 49 — 1926 a.).

19. augustil 1927 a. Nr. 2.

Kohtuminister O. Tief.

Kantselei juhataja Vihalem.

Siseministri 19. augusti 1927 a. otsus Lasva vallavalitsuse asukoha määramiseks.

Võru maavalitsuse 9. augusti s. a. ettepanekul ja Lasva vallavolikogu 8. juuli s. a. otsuse (protokoll nr. 6 § 2) kohaselt siseminister otsustas: määrata Lasva vallavalitsuse asukohaks Lasva asundus (mõisa).

Alus: Üld. talur. sead. (Vene Sead. kogu IX k. erilisa 1912 a.) § 49 ja seletused: Vene Senatilt 9. juul. 1882 a. nr. 517², 25. apr. 1900 a. nr. 2609, 8. veebr. 1902 a. nr. 686 ja 23. sept. 1903 a. nr. 5025 ning Riigikohtult 8. dets. 1925 a. nr. 54 (trükit. ots.).

Siseminister J. Hünerson.

Administratiivosakonna direktor E. Dolf.

Määrus laiaroopalise raudtee jaamade nimestiku täiendamise kohta.

(Alus: Ü. r. s. art. 3, Seaduse kogu XII köide, I jagu.)

Lugeda avatuks Tapa ja Tamsalu jaamade vahel peatuskoht „Nõmküla“ mittetariifjaamana pileтите müügiks.

„Nõmküla“ peatuskoht asub km 323,8 peal ja selle kaugus on Tapa jaamast 8,8 km, Tamsalu jaamast 6,1 km.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. septembrist 1927 a.

Tallinnas, 19. augustil 1927 a. Nr. 1708.

Teedeminister A. K e r e m.

Riigiraudteede peadirektori
eest O. R a u d s e p.

3. jaoskonna tööinspektori ringkonna kinnitusameti koosolekul 22. juulil 1927 a. selle ringkonna kohta vastu võetud otsused.

I.

Lihttöölise keskmise päevapalga kindlaksmääramine tööliste õnnetusjuhtumiste korral kindlustamise seaduse §§ 405 ja 558 ning kinnitusameti seaduse § 13, 2. jao p. 3 põhjal.

Kinnitusamet, lihttöölise keskmise päevapalga kindlaksmääramise asja läbi vaadates, otsustas lihttöölise keskmist päevapalka kindlaks määrata ühe aasta peale, 1. juunist 1927 a. järgmiselt: kõigil tööstusaladel, välja arvatud tekstiiltööstus, meestöölisele-täiskasvanutele (17 a. ja vanemad) 210 marka, naistöölisele 180 mk.; alaealistele (16 a. kuni 17 a. vanuseni) meestöölisele 168 marka, naistöölisele 136 mk.; alaealistele (15 a. kuni 16 a. vanuseni) meestöölisele 120 mk., naistöölisele 102 mk., lapsealistele (14 a. kuni 15 a. vanuseni) mõlemast soost 90 marka. Tekstiiltööstuses: täiskasvanutele (17 a. ja vanemad) meestöölisele 195 marka, naistöölisele 165 marka; alaealistele (16 a. kuni 17 a. vanuseni) meestöölisele 165 mk., naistöölisele 135 marka; alaealistele (15 a. kuni 16 a. vanuseni) meestöölisele 123 mk., naistöölisele 102 mk.; lapsealistele (14 a. kuni 15 a. vanuseni) mõlemast soost 90 marka.

II.

Haigemajas arstimise eest tasunormi kindlaksmääramine tööliste haiguste vastu kinnitusseaduse § 306, tööliste õnnetusjuhtumiste korral kindlustamise seaduse § 395 ja kinnitusameti seaduse § 13, 1. jao p. 7 ning 2. jao p. 1 põhjal.

Kinnitusamet, haigemajas arstimise eest tasunormi kindlaksmääramise asja läbi vaa-

dates, otsustas: tööliste haigemajas arstimise ja ülespidamise eest tasunorm öö-päeva kohta III klassis ühe aasta peale määrata 1. juunist 1927 a. 250 marka.

Märkus. Sidematerjal, rohud ja teised arstimisvahendid arvatakse nende tegeliku väärtuse järele.

Kinnitusameti juhataja,
rahukohtunik E. Hansson.

3. jsk. tööinspektor O. Vuht.

III.

Nimetused.

Teedeministeeriumis:

Teedeministri abi K. Jürgensoni puhkuse ajaks 1. augustist 1927 a. kuni 1. septembrini 1927 a. nimetatakse teedeministeeriumi peainspektor J. Ulk teedeministri abi ajutiseks asetäitjaks.

Tallinna-Sadama posti-tel. kontori ülem Johannes Kerbis — Võru posti-tel. kontori ülemaks ja Tallinn-Vaksali p.-t. kontori ülemaks abi Villem Soop an — Tallinna-Sadama p.-t. kontori ülemaks, arvates 1. septembrist 1927 a.

Ametist vabastused.

Riigikontrollis:

Arhivaar Hans Nurk vabastatakse riigikontrolli teenistusest oma palvel, arvates 16. juunist 1927 a.

3. jaoskonna tööinspektori ringkonna kinnitusameti teadaanne.

3. jaoskonna tööinspektori ringkonna kinnitusamet teatab, tööliste haiguse vastu kindlustamise seaduse § 288 ja kinnitusameti seaduse § 13 p. 6 põhjal, et ringkonnas asuvate haigekassade nimekirja („Riigi Teataja“ nr. 26 — 1921 a., nr. 116 — 1921 a. ja nr. 6 — 1923 a.) on kinnitusameti otsusega 28. mail 1927 a. üles võetud järjekorra nr. 9 all „A.-s. „Kütte Jõud“ põlevkivi-kaevanduse haigekassa“, mis asub Virumaal, Maidla vallas.

Kinnitusameti juhataja,
rahukohtunik E. Hansson.

3. jsk. tööinspektor O. Vuht.